

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 6244

гр. София, 11.11.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-13, в закрито заседание на
единадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Владимир Вълков

като разгледа докладваното от Владимир Вълков Търговско дело №
20221100901988 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 130 ГПК, вр. чл. 621 ТЗ.

Образувано е по предявена молба от М. Д. Д. с искане да бъде открито производство по несъстоятелност по отношение на „Г.У.“ ЕООД – София. В молбата се твърди, че молителят придобил по договор за цесия вземане на “Goldman Management LLC“. Сочи цедентът да управлява имоти на „С.ц. и д.“ ООД, какъвто се явява и имот в Локорско с идентификатор 44224.5785.86. Твърди, че на 14.11.2017 г. между „С.ц. и д.“ ООД и ответното дружество да е сключен договор за учредяване на право на преминаване по чл. 192 от ЗУТ. Сочи и като управител на ответното дружество Е.С. в договор с идентичен предмет, форма и дата на сключване да е потвърдил кражба на земна маса 1 950 000 куб.м., собственост на „С.ц. И д.“ ООД. Сочи се ответникът, съответно с негово разрешение през собствения на ответника имот да е осигурен достъп за кражбата на земната маса, с която била построена „Северната тангента на София“. Твърди се земята да е използвана без съгласието на собственика и без съответни разрешителни да е осъществявано преминаване през собствена на М. Д. и представлявано от него дружество. Твърди за използваната земя през периода март 2015 г. – март 2016 г. и „ПИМК“ да са получили милиони, а собственикът – да е ощетен с минимум 35 000 000 евро. Сочи общият размер на загуби и пропуснати ползи да възлиза на 130 000 000 евро, която сума твърди да се дължи на „Г.М.“ АД. На 14.10.2022 г. ответникът бил уведомен за прехвърляне на вземането на М. Д., както и до НАП с писмо обратна разписка да е изпратено писмо за регистрация на несъстоятелност. Искане се ответникът да бъде обявен в неплатежоспособност и да бъде открита процедура по несъстоятелност, както и да бъдат допуснати обезпечения – възбрана върху индивидуализирани поземлени имоти, и на всички недвижими имоти на ответника в Република България.

Молбата е недопустима.

Производството по несъстоятелност пряко засяга правната сфера на търговеца.

Поради тази причина и както предпоставките за откриването му, така и легитимацията на инициращите го са утвърдени със закон. Нормата на чл. 625 ал. 1 ТЗ ограничава тази възможност до **кредитор по търговска сделка**. Това предполага твърдяното от кредитора вземане да произтича от **договорно утвърдено правоотношение, израз на зачетена от закона и осъществявана от ответника търговска дейност**. Отразените в молбата обстоятелства обаче не свързват твърдяното парично задължение с търговска сделка, а се извлича от възприета съпричастност на ответника към противоправно отнемане на чужда собственост. Принципно законът признава право на обезщетение в такава хипотеза. Твърденията сочат и на довод за неоснователно обогатяване – получени средства за чужда сметка, което също принципно поражда зачетен от правния ред интерес за обеднелия да търси обезщетение. Както непозволеното увреждане така и неоснователното обогатяване обаче предполагат възникнала правна връзка, несъвместима с възприетото от законодателя основание на неудовлетвореното вземане, легитимиращо кредитора да изисква проверка на имущественото състояние на търговец – търговска сделка.

Понеже търговската дейност се осъществява в конкурентна среда, узнаването на тази информация предполага наличие на законен интерес. Неизпълнението на поето задължение в процеса на осъществяване на търговска дейност е необходимо, но и достатъчно основание съдът да съдейства за разкриване на информация, включително и представляваща търговска тайна (чл. 37 ал. 1 от Закона за защита на конкуренцията).

Нормата на чл. 57 ал. 2 от Конституцията на Република България очертава границата на формално очертана от закона възможност за поведение. Нормата отказва защита както при упражняване на формално признато право с цел да бъде засегнат чужд интерес (а не да бъде реализиран собствен интерес), така и когато ефектът от упражняване на принципно предвидена възможност е ограничен до засягане на чужд частен или общ, но зачетен от правния ред интерес. По изложените съображения и при отчитане на така очертаната граница настоящият състав приема, че производството по несъстоятелност с присъщото му засягане на принципно зачетен интерес на ответника е възможно само при наличие на предписаната от чл. 625 ал. 1 ТЗ легитимация за инициатора – кредитор по търговска сделка. Ето защо макар и по правило преценката за основанието на вземането, на което инициращият производството кредитор се позовава, да е въпрос по същество, развитието на производството с произтичащата от това възможност за инициатора да иска и задължението на съда да съдейства включително за разкриване на търговска тайна, е оправдано само твърдяно вземане, логически **изводимо от въведените в молбата факти и обстоятелства, очертаващи търговска сделка** по смисъла на закона.

При положение, че описаните от М. Д. правопораждащи обстоятелства сочат на правоотношение между неговия праводател и твърдения длъжник, което изключва визираната в закона легитимация за инициране на производство по несъстоятелност, молбата е недопустима.

Доколкото молбата не сочи на зачетен от правния ред интерес, обективно подлежащ на защита, настоящият състав приема за безпредметно съдействието за привеждане на

процесуалното действие в съответствие с нормативно предписаните правила за надлежното му упражняване.

Мотивиран от изложеното

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА на основание чл. 130 ГПК вр. чл. 621 ТЗ молбата на М. Д. Д. за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „Г.У.“ ООД при твърдяно вземане, произтичащо от увреждане и отнемане на чужда собственост, съответно неоснователно обогатяване.

.

Разпореждането може да бъде обжалвано с частна жалба пред Апелативен съд – София в едноседмичен срок от съобщението до ищеца.

На основание чл. 7 ал. 2 ГПК към съобщението да бъде приложен и препис от настоящото.

Съдия при Софийски градски съд: _____